

Ob železnici Florina—Banica.

List „Echo de Paris“ piše glede na vojaški položaj v Macedoniji: Prodiranje Nemcev in Bolgarov ob železnici Florina—Banica je dejstvo, ki je prisililo Srbe potem, ko so se dva dni bojevali, da so se morali umakniti, v svoje postojanke vzhodno od Ostrovskega jezera. Napredovanje zveznih čet na levem krilu sicer ne povzroča skrbi, a pomisleke vendar le vzbuja.

Grčija.

Četverosporazum pritiska z vso silo in z vsemu sredstvi na Grčijo, da poseže v svetovno vojsko. Prisilil je grškega kralja, da je moral odsloviti načelnika generalnega štaba grške armade in njegovega namestnika, generala Dumanisa in Melaxa, ker sta bila odločna nasprotnika četverosporazumovih zahtev. Kralj je imenoval za načelnika generalnega štaba četverosporazumu prijaznega generala Mošopotosa. Četverosporazumove vojne ladje ne dovoljujejo, da bi se uvažalo v Grčijo več živih, nego se jih rabi za eden teden. Da priklene četverosporazum Grčijo popolnoma na svojo stran, ji je Anglija dovolila večje vojno posojilo. Angleško in francosko časopisje zatrjuje, da hiti Grčija z naglimi koraki ob četverosporazumovi strani v svetovno vojsko.

Italijansko bojišče.

Na primorski fronti stoji Lah še vedno na črti, ki smo jo opisali v zadnji številki. Naši se dobro držijo. Sedaj se vršijo večinoma le artilerijski boji. — Na koroški fronti napadajo Italijani naše postojanke na gorovju Plöcken, a dosedaj brez vpeha. — Hudi boji so se razvili zadnje dni na Tirolskem in sicer na vzhodnem delu naše tamosnje fronte. Najhujša borba se vrši za gorsko skupino Cauriol, ki leži jugovzhodno od Bolcana. Zal se je Italijanom posrečilo, da so dne 28. avgusta po izredno krvavem boju zasedli najvišji vrh te gore — 2495 m. Na sosednjih delih tirolske fronte, tudi na italijanskih tleh se še držimo.

Italijanska vojna napoved Nemčiji.

Nezvesto in verolomno Italijo so Angleži prisilili, da je napovedala Nemčiji vojsko. Italija še tega dozdej ni storila, ker je upala, da bi jo še Nemčija kdaj podpirala pri njenem ropanju avstrijskega ozemlja. To hinavsko politiko je morala zdaj opustiti, ker so jo Angleži prisilili, da je poslala v Macedonijo svoje čete, ki bodo morali napasti nemške vojake v zvezi z bolgarskimi. V skupni vojski se s tem položaj ne izpremeni, ker je itak tudi dozdej delala Italija, kolikor je mogla.

Gore znižujejo.

Na vrhu Krna so se vgnezdili, kakor znano, že početka vojne italijanski alpini. Višine je okoli 2200 m, ali vedno naše obstreljevanje Krnovega vrha znižuje ta vrh in kakor pravijo vojni poročevalci, je dosedaj zbitega Krnovega vrha že za kakih 20 metrov.

Rusko bojišče.

Od zadnje srede do nedelje, dne 27. avgusta, na ruskem bojišču ni bilo nobenih posebnih dogodkov. Ko so pa v nedeljo ob 9. uri zvečer na rumunski meji počili prvi strelji, je naslednji dan tudi na ruskem bojišču postalo živahnije. V Karpatih in v Galiciji pričenjajo Rusi z novimi napadi. Posebno silno so se zagnale ruske čete na našo fronto pri Delevoju severno Marjampola (na severni strani Dnjestra), kjer so bile pozneje z močnim protisunkom zopet vržene nazaj; med Tolstobabi (vzhodno Horožanke) in Zavalovom ob Zloti Lipi se je ruski napad zadržal že v našem zapornem ognju. V Karpatih smo zadnje dni odbili več sovražnih sunkov na goro Kapul in na postojanke pri Zborovu. Ruska poročila trdijo, da se že vršijo ljuti boji za karpatske prelaze, kar pa iz naših poročil ne moremo posneti. Živahno delovanje ruskih čet je gotovo v zvezi z boji rumunske armade. Najbrž hočejo Rusi sedaj svojo ofenzivo zopet obnoviti.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču napadajo francosko-angleške čete s pomnoženo srditostjo nemške postojanke ob reki Sommi in Mozi. Pariški listi poročajo, da je Italija odposlala 150.000 mož na francosko bojišče.

Novi angleški velikanski topovi.

Anglija je zgradila veliko število novih velikanskih topov kalibra 40 in 38 cm. Novi topovi so baje iste kakovosti, kakor nemški možnarji kalibra 42 cm.

„Deutschland“ doma

Nemški trgovski podmorski čoln „Deutschland“, ki je, natovorjen z barvili, odplul iz nemškega pristanišča Bremen dne 23. junija v ameriško pristanišče Baltimore, kjer je naložil niklja, kromčuka in zlata, se je dne 22. avgusta srečno vrnil v pristanišče Bremen. Sprejem ladje v pristanišču je bil nad vse slovesen in sijajen.

Spletkarije na Ogrskem.

V ogrskem državnem zboru je prišlo pretekli teden do burnih prizorov. Opozicija je hudo nastopila proti vladi. Zahtevala je sklicanje delegacij, da naš zunanji minister lahko da odgovor za svoje delovanje, o katerem delovanju je opozicija stavila razna vprašanja glede Italije in Rumunije. Z ozirom na delovanje skupnega vojnega ministra in naših vojskovođij pa je opozicija zahtevala pojasnila glede našega vojskovanja na ruski fronti, zlasti radi nesreče pri Lucku. Ministrski predsednik grof Tisza je dajal pomirjevalne odgovore in je rekel, da ni v njegovi moči, sklicati delegacije.

Naše žrtve za domovino.

Iz Skoflje vasi pri Vojniku nam pišejo: Došla je vest o junaki smrti Kožuhevega, Viktorja. Srce je zdrhtelo žalosti in ni hotelo verjeti. Spomini so pohiteli tja na sredi vasi in našli Viktorja med vaškimi fanti. Vse je bilo tiho naokoli, le Hudiinja je šumljala svojo pesem in milo je donel Viktorjev glas po vasi: „Pomlad že prišla bo, ko tebe in mene na svetu ne bo.“ In sedaj nam potrjuje to tužno vest iz italijanskega bojišča. — Zadnje tedne so dali svoje življenje za cesarja in domovino na laškem bojišču fant Ignacij Pupaher iz ugledne Potnikove hiše na Vurmatsu, mladi mož Ivan Puc in fant Ivan Rakovič, sp. Kovača sin na Velikem Valcu, župnika Sv. Duh na Ostrem Vrh. Te dni pa je prišla vest, da je Miha Stelz, posestnik in bivši krčmar na Gori, p. d. Ropič, vsled dolžne rane umrl v neki bolnišnici po kratki bolezni. Zadnje njegove misli so veljale ostali družini, vroče pozdrave je poslal po saniteti, Slovensna zašušnica se je opravila v pondeljek, dne 21. t. m., ob lepi udeležbi sosedov. — Nedavno je prišlo žalostno poročilo, da je padel dne 16. junija na tirolski fronti mladenič-poddesešnik Ivan Ivanuša, star 24 let. Bil je edini sin spoštovane Ivanuševe hiše. — Vojak Fran Ogrizek, doma iz Zlatolič pri St. Janžu na Dravskem polju, nam piše: Dne 28. junija je laška granata pretrgala nit mladega življenja Andr. Ertl, desetniku domobranskega pešpolka št. 26. Bil je 20 mesecev neprestano na bojišču. Na Doberdolu je bil odlikovan s srebrno svetinjo, katero mu je naš prestolonaslednik osebno pripel na prsa. Njegov brat Franc se že pogreša čez eno leto in starejši, Blaž, pa je tudi že 19 mesecev neprenehoma na bojišču. Služi kot četovodja pri 47. pešpolku in je že tudi 2-krat odlikovan. Zadnjič je dobil srebrno kolajno II. vrste. — Padel je pri Striju v Galiciji dne 9. avgusta t. l. Franc Muršek, doma od St. Betra niže Maribora, ki je služil pri 5. dragonskem polku. Pokopan je na vojaškem pokopališču v Striju pod grobno št. 14.593. V pondeljek, dne 21. avgusta, se je služila v domači župni cerkvi sv. maša zašušnica. — Na italijanskem bojišču sta dala svoje mlado življenje dva dobra prijatelja, doma iz Vrhov pri Konjicah: Janez Oroš, priden mladenič, 23 let, od vseh spoštovan in ljubljen. Zadet v glavo in roko je mrtev obležal dne 20. julija t. l. Njegov tovariš, dobri, 22letni Jurij Lajlar, je pa v prsa zadet umrl dne 8. avgusta v bolnišnici na Češkem. Tudi iz Tepanjanja sta dva dobra fanta padla, 19letni vrli fant Karol Senica in Jakob Založnik. V celem že konjska nadžupnija beleži nad 40 žrtev za domovino. — Huda usoda je zadela veleposestnika Franca Hiter na Jelovecu pri Kamnici, ker mu je nesrečna vojska pobrala oba sina. Prvi sin Anton, ki je služil pri domobranskem pešpolku št. 26 kot četovodja, je bil dne 4. t. m. zadet od sovražne krogle v glavo in je dne 18. t. m. v 22. letu svoje starosti v mestu Kolin na Češkem izdihnil svojo dušo. Ker je bil ljubeznjiv in usmiljenega srca, ga je moštvo tako ljubilo, da je zadnjič pisal svojim staršem: „Oj, da bi me Bog in Marija tako rada imela, kakor me ljude imajo!“ In res, tudi Bog ga je rad imel, ker ga je poklical iz te solzne doline v večno veselje. Drugi sin Janez, kateri se je bojeval na italijanski fronti, je bil dne 25. maja zadet od sovražne granate in je v 19. letu dal svoje življenje za cesarja in domovino. — Iz daljne Azije je prišlo dne 29. julija poročilo, da je umrl v ruskem vjetništvu že dne 10. oktobra l. 1915 Franc Ožinger, posestnik in mlinar v Plac-

roveh pri Ptuj. Bil je vpoklican v začetku mobilizacije kot črnovojnik v Galicijo in bil še tisto leto vjet. Star je bil 43 let. Bil je izkušen čebelar, tih in miroljuben človek. Rad je daroval za cerkev; za uboge je imel vedno odprto roko. Bil je večletni naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ Zapušča mlado ženo in 5 malih otročičev.

Vsem padlim vrlim slovenskim junakom ohranimo trajen spomin!

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Novoimenovani g. kanonik Alojzij Arzenšek bo ustoličen dne 1. septembra. — Za dekana dekanije Maribor desni breg je imenovan č. g. Anton Stergar, župnik pri Sv. Magdaleni v Mariboru. — Za provizorja v Vuzenici je imenovan č. g. Konrad Šesko, kaplan pri Sv. Juriju v Hočah. — Za špirituala na kn. šk. mariborskem bogoslovju je imenovan č. g. dr. Maks Vraber, vikar v Celju. Za vikarja v Celju je imenovan č. g. Martin Jurhar, dosedaj vikar pri Sv. Juriju v Konjicah. Za vikarja v Konjicah je imenovan č. g. Jernej Podpečan, dosedaj kaplan istotam. Novomašnik č. g. Jožef Mirt je nastavljen kot kaplan v Konjicah. — Č. g. Franc Jazbinšek, kaplan na Ribnici na Pohorja, je nastavljen za učitelja na kadetnici na Dunaju. — Č. g. kaplan Jakob Rabuza, je iz Starega trga prestavljen na Videm. — V začasni pokoj je stopil č. g. Vencelj Jastrobnik pri St. Florijanu v Dolici, prej vojni kurat. V Hoče pride č. g. Peter Paulič, dosedaj kaplan v Loki, v Loko pa Ivan Slavič iz Vojnika, na njegovo mesto je imenovan T. Lendovšek, kaplan pri Sv. Martinu na Pohorju.

Župnijski izpit so delali ta teden sledeči č. g. kaplani: Martin Gabere iz Rajhenburga, Josip Kodrič od Sv. Martina pri Slovenjgradu, Jak. Pariz iz Bizeljskega in Anton Veranič iz Šmarja.

Spremembe pri kapucelnih. Skofja-Loka: P. Ladislav Hazemali gre za gvardjana in voditelja 3. reda v Celje, p. Erhard Pečar pa za gvardjana v Sv. Križ. — P. Karl Kemperle je postal zopet gvardjan v Loki. — V Loko pridejo: p. Metod Mišič za vikarja, p. Kamil Požar iz Lipnice za vođjo 3. reda, in p. Viktorin Fürst iz Murave. — Krško: P. Janez Ažbe je bil imenovan vikarjem istotam, p. Joahim Ferk pojde v Lipnico; v Krško pride p. Jožef Lapuh iz Celja. — Celje: P. Donat Zupančič bo rezidual kot provincijal v Celju, p. Rudolf, dosedanji gvardjan, ostane v Celju. — Lipnica: P. Atanazij pojde za vikarja v Muravo; za gvardjana v Lipnico pride p. Hubert Madlener, dosedaj gvardjan v Irdningu. V Irdningu je imenovan gvardjanom p. Albert. — Celovec: P. Anselm je imenovan gvardjanom istotam. P. Lambert ostane v Celovcu. — V Wolfsberg pride za gvardjana p. Zeno iz Schwanberga; na njegovo mesto pride p. Albin iz Hartberga. — Hartberg: P. Anaklet, dosedanji gvardjan, je imenovan vikarjem istotam, p. Placid pa gvardjanom. — Iz Knittelfelda je prestavljen p. Dionizij v Schwanberg, p. Gracijan pa v Hartberg. — P. Odilo Mekinda pojde za lektorja v Irdning, p. Alfred Kobal v Wolfsberg, p. Avrel Šerik v Celovec. — V Knittelfeld pride p. Tomas iz Gradca. Na njegovo mesto pa pride p. Irenej iz Schwanberga. V Muravi je postal gvardjan p. Henrik Putrih.

V kn.-šk. dijaško semenišče so na novo sprejeti sledeči gimnazijci: Lašič Ivan iz Središča (V. razred), Oberne Alojzij iz Slov. Bistrice (V.), Držečnik Jožef iz Ribnice (IV.), Podmenik Rudolf iz Slovenjgradca (III.), Janežič Rudolf iz Smiklavža pri Ormožu (III.), Kovač Stanislav iz Skal (III.), Rihter Jakob iz Novestejte pri Gornjemgradu (III.), Peršuh Jožef iz St. Lovrenca na Dravskem polju (III.), Ulaga Tomaž iz Smarjete pri Rim. Toplicah (III.) in Potočnik Franc iz Pilštanja (II.)

Notranji minister princ Hohenlohe je iz zdravstvenih ozirrov prosil za odpust in se je podal v kopalnišče. Za časa njegove odsotnosti je cesar imenoval bivšega gornjeavstrijskega cesarskega namestnika barona Handel za vođjo našega notranjega ministrstva.

† Krpač Rudolf, učitelj v Smartnu pri Slov. Gradcu, je dne 28. avgusta po dolgi bolezni, previden s sv. zakramenti, umrl. R. p. v m.

Iz poštne službe. Načpoštar Ernest Vidovič v Gleisdorfu je premeščen v Brežice. — Poštni pristav Alojzij Gmeiner je premeščen iz Ptuj v Lipnico.

35letnico službovanja praznujejo letos naslednji gospodje: Erker Jurij, nadučitelj v Koprivniku; Klemenčič Janez, nadučitelj na Rečici; Schmoranzler Jožef, c. kr. profesor na učiteljsku v Mariboru.

Novo šolsko leto na c. kr. gimnaziji v Mariboru. Ako ne nastanejo nepričakovane ovire, se bo pouk na c. kr. gimnaziji v Mariboru začel ob navadnem času, to je v sredi meseca septembra. Ne glede na vse drugo, na se bodo zanesljivo izvršile sledeče priprave: 1. Sprejemni izpiti za I. razred bodo dne 16. septembra, od 10. ure dalje. Vpisovanje za nje se vrši vsak čas do 15. septembra; tega dne se